

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК XLVII. Ч. 10. Джерзі Сіті, Н. Дж., субота, 14-го січня 1939. No. 10. Jersey City, N. J., Saturday, January 14, 1939. VOL. XLVII.

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ. П'ЯТЬ ЦЕНТИ ЗА ГРАНИЦЮ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ АМЕРИКИ. Тел. „Свобода“ ВД-гем 4-0237. — Тел. У. Н. Союз: ВД-гем 4-1018. 4-0807. THREE CENTS IN THE UNITED STATES OF AMERICA. FIVE CENTS ELSEWHERE.

ГАРЯЧКОВІ ЗБРОЄННЯ АМЕРИКИ

ВАШИНГТОН. — У спеціальному посланні президента Рузвельта до Конгресу безпечною ухвали доданих 552 мільйонів доларів на зброєння. З цієї суми більша частина піде на будівництво літаків для армії, а також для флоту. Президент цю суму назвав тільки початковою, що покrije тільки найкращі видатки в зброєнні. Він також говорив, що нині Америка справді краще озброєна, ніж вона була в 1917 році, та все-таки це ще не вистарчає.

НАСЕЛЕННЯ ОДОБРЮЄ ЗБРОЄННЯ.

НЬО ЙОРК. — На основі обчислень бюро публічної опінії, Геллопа, переважаюча більшість американських громадян одобрює теперішні зброєнні уряд. На десять громадян вісім є за те, щоб мати сильну армію і флоту, а дев'ять, щоб мати сильну летунську флоту.

ГУБЕРНАТОР КАНАДИ ТЕЖ ЗА ЗБРОЄННЯ.

ОТАВА (Канада). — Головний губернатор Канади, лорд Твідсмур, перед домінією парламенту заявив, що світове положення таке, що Канада мусить чимось скористатися з озброєнням країни. Він підкреслює потребу розбудови летунської флоту і протиборствуючих летунських машин.

ОБЩЕЕ ЗЫЛШЕННЯ БУДОВИ ЛІТАКІВ В АМЕРИЦІ.

НЬО ЙОРК. — Голова летунської палати торговлі, Лейтон Роджерс, заявив, що теперішні летунські фабрики в Америці зможуть подвоїти свою продукцію літаків і зможуть випродувати року випродувати 5,500 військових літаків.

КОНГРЕС СКОЛОЧЕНИЙ ПЛЯНАМИ ЗБРОЄННЯ.

ВАШИНГТОН. — Серед конгресменів, і то як републиканських, так і демократичних, настало замикання з причин нових плянів великого зброєння. Багато з них є проти цього, бо кажуть, що це зброєння остаточно втягне Америку у війну.

УБИВ З МИЛОСЕРДЯ СВОГО РІДНОГО СИНА.

НЬО ЙОРК. — Заможний ньюйоркський бізнесмен Льюїс Грінфелд зголосився на поліції і заявив, що він хльорформом убив свого 17-літнього сина, який був неформально розвинений та мав невиліковальну хворобу, що дуже його мучила. Грінфелд довгий час планував те вбивство, а коли рішився його виконати, то відіслав свою жінку до знайомих. Вбивник говорив це з тихим смутком та додав, що хоч він супроти закону поповнив злочин, то супроти людності він зробив добродіє. Коли поліція взяла його на допит, він стратив рівновагу і грозив самогубством.

СХОПИЛИ ШАХРАЙСЬКОГО „ЛІКАРЯ“.

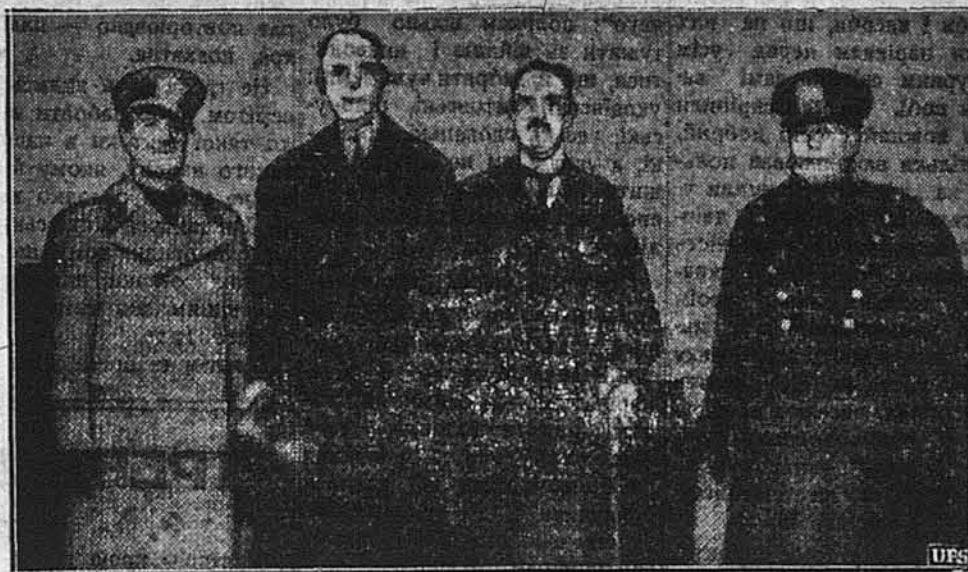
НЬО ЙОРК. — Поліція схопила Семюела Когена, який, узявши з собою деякі лікарські прилади, ходив до старих людей та говорив їм, що його післав департамент старечих пенсій провірити їх здоров'я. Він приказував людям роздягатися і тоді ніби оглядав їх. Після того велів їм відійти до другої кімнати, а сам перешукував їх кишені і все, що там було, викрадав. У той спосіб він обікравав чимало людей.

СТЕЙТ СКАРЖИТЬ ФЕДЕРАЛЬНИЙ УРЯД.

МОНПЕЛІЕР (Вермонт). — Губернатор стейту Вермонт, Джордж Ейкен, звелів стейтовій легіслатурі ухвалити гроші на процес з федеральним урядом тому, що федеральний уряд занадто своєвільно поводить з окремими стейтами, які на основі конституції фактично вважаються вповні незалежними. Безпосередньою причиною до скарги було те, що федеральний уряд хоче побудувати в згаданому стейті великі шлюзи й електривні та в тій цілі присвоїв собі великі річні доходи. Стейтова легіслатура вповні одобрива думку свого губернатора й ухвалила на ту ціль \$65,000. Але коли про те довідався федеральний уряд, то зараз повідомив губернатора, що без згоди стейту федеральний уряд не буде нічого будувати, та разом додав, що спинення будови шлюз піде виключно на рахунок губернатора.

ПРИЗНАЛИ ВИНУ ЗА СПЕЧЕННЯ ВІЗНІВ.

ФІЛІДЕЛЬФІЯ. — Лава присяжних суддів узнала винуватого наставника Крейвена винуватим за спечення чотирьох в'язнів, хоч одночасно узнала, що Крейвен винуватий не з виразною метою убити людей. Крейвен минуло року в літі покарав кількох в'язнів у той спосіб, що звелів їх замкнути в окремі кімнати і казав пустити там огрівальну пару. В'язні з гарячі погинули. Крейвену грозили тепер кара до двох літ тюрми.

ЧЕЙМБЕРЛІН У МУСОЛІНІ.

Цю світлинку, зняту в Римі, переслали телефоном до Лондону, а звідти передалі до Нью Йорку. Вона представляє приїзд Невила Чеймберліна, англійського прем'єра міністрів, до Риму на розмову з Мусоліні, італійським диктатором. Зліва напарво: Граф Чіано, зять Мусоліні, італійський міністер закордонних справ; вайкант Галіфекс, Чеймберлін і Мусоліні.

У ВІННІПЕГУ ЛІКУЮТЬ ЗИЗО-ОКІ ДІТІ.

У вініпегській дитячій шпиталі від 16 місяців лікують зизо-оки діти. Цю працю лікарі виконують при житті ортопедичного лікування; цей спосіб лікування по деякій часі на правляв зір зипсованого ока. Дотепер через дитячий шпиталь з успіхом перепустило 40 пацієнтів, які відійшли до шпиталю лікувані. Саме тепер у згаданому шпиталі лікують у той самий спосіб 120 дітей. Лікування триває 6 тижнів до 3 років.

Коли би показалося, що зизо-оку дитину не можна вилікувати прийнятою методою, тоді слабе око оперують і при помочі операції привертають нормальний зір. За лікування платиться шпиталеві оплати, але ті пацієнти, які не мають грошей на оплату лікування, можуть бути від оплати звільнені.

ХЛІБ ДЛЯ ЕСКІМОСІВ.

Летун і місіонар П. Шульте привіз останніми днями до одної оселі ескімосів хліб, разом там невідомий. Тамешні мешканці живляться тільки мясом.

РУДА МІДИ ПІД ЗАЛІЩИКАМИ.

В околицях Заліщик і Горденки відкрили поклади мідної руди. Жили міді грубі близько 50 см., причому чистої міді є в руді більше як 5 відсотків. Польський державний Геологічний Інститут рішив продовжувати роботи цілу зиму. Ріжні підприємства вносять до Гірничого Уряду оферти на добування руди.

ТАЄМНИЧІ СТРИЛИ В БЕРЕЖАНЩИНІ.

У Ценеві, пов. Бережани, Іван Тарновський застріл 23-літнього Гнівджука, що з іншими чотирьох людьми чатував біля його хати. Ведуть дохолодження.

ЦІЛА КЛІЯСА В АРЕШТІ.

У Клявсбургі (Амштот) цілу сім'ю клясу — 46 гімназійних учнів — за принадлежність до „Залізної Гвардії“.

КАНАДА НЕ ДУМАЄ ДОПУСКАТИ МАСОВОЇ ЖИДІВСЬКОЇ ІМІГРАЦІЇ.

В Калгарах одержано на днях важне повідомлення в справі жидівської імміграції до Канади від Ф. С. Блейра, управителя федерального імміграційного департаменту. В ційповідомленні пише Блейр, що його департамент цілком не носить з гадкою дати дозволу на масове поселення жидівських збігців з Німеччини в Канаді. Департамент імміграції дає лише дозвіл на поселення в Канаді тим європейським іммігрантам, що мають досвід у праці на фермі та посідають вимагану суму грошей на задоволення. Про масове поселення жидівських збігців з Німеччини, як це писав один мешканець жидівського походження з Медисін Гет чи Східного Рент, не може бути ніякої мови.

ОГОЛОСИВСЯ ЛІНЮХОМ, ДІСТАВ 19 ПРЕДЛОЖЕНЬ З РОБОТОЮ.

З Торонта доносить про таку цікаву подію: Рой Кенеді, 21-літній юнак з Манітоби, стратив більше як 2 місяці на шукання роботи звичайним способом. Вкінці вправ на дотепний спосіб. Помістив у часописі такого змісту оголошення: „Лінійний, нечесний, не заслуговуючий на довіру юнак шукає якогонебудь заняття“. Небагато дістав 19 зголень, у яких пропонували йому ріжних роду роботу. Дотепний парубок лопить собі тепер голову, котре з пропозицій йому занять прийняти.

ПРАЦЯ КАНАДІЙСЬКИХ БДЖІЛ.

Канадський бджоло випродували минулого року 33,975,000 фунтів меду, тобто коло 4,309,000 фунтів більше як 1937 року. У 3 степових провінціях продукція меду виноситься приблизно 14,393,000 фунтів. Найбільше меду з усіх степових провінцій випродувала провінція Манітоба, бо коло 9,595,000 фунтів. Минулорічна продукція меду є одною з найбільших в історії Канади завдяки теплову літу і дошій та теплій осені.

ПІДСТАВИВ НОГУ СВОМУ ТОВАРИШЕВІ.

У Володимирі учень Т. Качковський підставив на жар ногу свого товаришеві К. Ключі так, що Ключка впав на тротуар і вдарився так сильно в голову, що до трьох днів помер.

ЗАСУДИЛИ ДВІ ВОРОЖКИ.

Львівська поліція зліквідувала дві професійні ворожки, що довгий час „урядували“ у Львові. Одна з них приймала гостей у першорядному львівському готелі й удавала ясновидючу, хиромантку, а навіть лікарку й веліла собі платити за візиту 5—15 зл. Ворожка ставала діагнози й рими, продавала свої масті й зела та виписувала рецепти. Тільки деколи звертала пацієнтів до лікарів. Стверджено, що до цієї ворожки заходило дуже багато людей з найліпших суспільних клас, так, що місцями скупілися коти, та її мислила не владжувати спіритичних, телепатичних і т. п. сеансів, власті рішили зліквідувати цю ворожку.

Підчас ревізії знайшли в неї скляну „магічну“ кулю, зела, масті, рецепти, таємні книжки і т. п.

З цього вороження ворожка мала великі доходи. Всі її причандали заборили на підсірку, а ворожку відвезли до поліційних арештів.

Зараз описля зліквідовано ще й другу ворожку у Львові. Ця „ворожка“ ворожила для нижчих верств. Вона вдала вбогу, й казала, що мусить якось заробляти на життя. Та виявилось, що вона мала кілька щадних книжечок, на суму 40,000 зл. Одна з цих книжечок (книжечка МККО з Познаня) мала суму 20,000 зл.

І цю ворожку арештували. Старостинський суд засудив обі ворожки за обман і воровство. Їх покарали по 3,000 зл. гривни з заміною вразі нестатковості на 3 місяці арешту. Обі мають також чимсьорше покинути місто.

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ.

НЕМА НАДІЇ НА ПОЛЕКШІ ДЛЯ УКРАЇНЦІВ У ПОЛЬЩІ

ВАРШАВА. — Польська Агенція Телеграфічна подає, що в соймовій буджетовій комісії порушено справи національних меншин у Польщі. Посол Скрипник домагався створення при президії ради міністрів спеціального уряду для українських справ. Посол Целевич поставив низку інших українських домагань. Не узгоджено жадного з них. Польські послы відповідали, що домагання, які українські послы представляють як домагання української людності, є „замовлені“ деінде. Це робота „чужих агенцій“. До цього додали, що українці повинні пам'ятати, що їм у Соевтах живе куди гірше.

НОВІ МАСОВІ АРЕШТИ В УКРАЇНІ.

ВАРШАВА. — В цілій Україні під Соевтами настала нова хвиля арештів. Такі надходять вісті. Між іншими арештовано 6 редакторів державного видавництва за те, що видають книжки з українськими націоналістичними тенденціями. В Чернігові арештовано двох секретарів комсомолу, Бойка і Миколаєнка, за те, що відносилися ворожо до советської влади. Там же арештовано й головного редактора органу молоді. В Кам'янці Подільській арештовано редактора Курганського й трьох секретарів комсомолу.

Конфіскують „Кобзаря“.

З Москви доносять, що комісар внутрішніх справ видає накази конфіскувати нове видання „Кобзаря“ Т. Шевченка, бо пояснення до поезій Шевченка зраджує „національну тенденцію“.

„ПЕРЕПРОСИВ“, АЛЕ З ПРИМУСУ.

ВАРШАВА. — В Севлюші, в Карпатській Україні, українські демонастри виступили шибир в польській консуляції. Прем'єр о. Волошин, як це робиться завжди і всюди в таких випадках з консулятами і посольствами, виправдував уряд за цей випадок. З того польська урядова агенція зробила „особисті перепросини“.

ПРЕЗИДІЯ РАДИ МІНІСТРІВ.

ХУСТ. — Президія ради міністрів Карпатської України складається з трьох департаментів: 1. персональний під пров. Кочермана. Лацанука, 2. законодавчий під пров. радника М. Ладича, 3. ризничий під пров. проф. С. Профедова. Територія Карпатської України буде поділена між 2 краєві суди і 10 окружних.

ЗРАДНИК ІДЕ ДО АМЕРИКИ.

ХУСТ. — Як доносить з Мукачева, відомий москвофіл і мадярон Фенчик посварився з іншими москвофілами і хоче їхати до Америки, щоб знайти собі місце.

НЕ НАДІЮТЬСЯ ВІЙНИ.

МОСКВА. — В советській пресі пишуть про можливості війни. І твердять, що не буде війни в двох найближчих роках, бо Гітлер ще до війни не готовий.

БАЛЯДИ КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ.

БРАТИСЛАВА (Словачина). — Вийшов чеською мовою переклад 29 українських балад. Переклав їх Іван Вондрачек. Книжка має заголовок „Народні балади Карпатської України“. Переклад балад виявляють велике багатство української народної творчості. Чеська й словацька критика прийняла цей переклад дуже прихильно.

ЗА ЩО В ПОЛЬЩІ КАРАЮТЬ.

ЛЬВІВ. — „Новий Час“ (ч. 286 з 1938 р.) подає, що Івана Пінчук-Навлява, представника української гарбарні „Астра“ в Стрию, покарали костоїльське старство (на Волині) гривною 50 зл. за те, що збирав серед українських селян шкідливі й їх відіслав до української гарбарні, яка їх виправляла й назад звертала власникам.

ГЛУЩЕНКО В КИЄВІ.

КИЇВ. — Виставлено коло 100 експонатів відомого українського маляра Глушченка, що досі були виставлювані головне в чужих краях і у Львові. Глушенко намалював портрет Шевченка, краєвид Канева й картину „Шевченко серед кріпаків“.

ВІДВІДАЛИ КАРПАТСЬКУ УКРАЇНУ.

ХУСТ. — В інформаційних цілях відвідали Карпатську Україну кореспонденти Японської Телеграфічної Агенції „Домей“; редактор Магати й редактор Осімо.

РОЗСЛІДУЮТЬ БАГАТСТВО.

ХУСТ. — Карпатську Україну обіхала німецька делегація, щоб розслідувати природні багатства країни. Розслідував край іще й визначний німецький геолог, інженер Цісарс. Вони перекладали розвідку д-р Геблер і д-р В. Райх, члени „Німецького Географічного Інституту“.

ГАЙНЕ ПО УКРАЇНСЬКИ.

КИЇВ. — Державне Літературне Видавництво видає нове видання творів німецького поета Гайнріха Гайне. Будуть передані давні переклади Лесі Українки, Івана Франка, Михайла Коцюбинського й інших. Будуть додані й нові переклади Рильського, Сосюри, Голованівського, Тичини й інших.

"СВОБОДА" (LIBERTY)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays
by the Ukrainian Press and Book Company, Inc.
at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
on March 30, 1911 under the Act of March 3, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103
of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

На оголошення редакція не відповідає.

В Канаді належить посылати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

Address: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J.

МИ НЕ ЗРЕКЛИСЯ!

Звертаємося з останнім словом до наших братів, виходців із Закарпаття, що як „карпаторосси“ зідуться 16. січня б. р. до Пітсбургу, щоб забрати голос у справі Карпатської України і її уряду, на якого чолі стоїть о. д-р Августин Волошин.

Останні відомості подають, що конгрес відложено на день 30. січня, бо ще нема порозуміння щодо того, яке заняття становить. Та не знаємо, чи це правда. У всякому випадку те, що пишемо, буде важне й у дні 30. січня.

Підкреслюємо, що ми маємо настільки політичного вишколення, що можемо сміло передбачити, що евентуальне рішення „карпатороссів“ у справі прилучення Закарпаття до Мадярщини не матиме ніякого практичного значення. Воно хіба хвилює допоможе Польщі далі снувати свої діявольські пляни щодо спільної польсько-мадярської границі, а тимсамим і давлення українського народного духа ще й на Закарпатті. Та те, як і інші ворожі затії Польщі, українських змагань до визволення українського народу не припинить. Бож кожний бачить, що навіть теперішня жорстока і кривава пацифікація нашого народу в Польщі тільки український рух скріплює, бо притягає до себе ще й ті сотні тисяч православних селян, що були досі під московськими впливами. Тому не лякає нас навіть евентуальне таке рішення „карпатороссів“, що є ніби за „цілу Підкарпатську Русь“, а властиво за ліквідацію Карпатської України і прилучення її до Мадярщини — в користь Польщі. Нас тільки палить той сором, що між нашим народом у часах визволення народів в Європі може бути хтось, що заявляється добровільно за те, щоб свою націю і свій край віддати ворогам. Бо чи ми „карпаторосси“, „руссі“, „руські“, чи українці, це наша власна внутрішня справа. Ми самі дамо собі з нею раду. Особливо в часі, коли вже нема таких учених у світі, що моглиб заперечувати існування українського народу й української мови як мови самостійної. І це наша справа, хто є тепер в уряді Карпатської України. Бо важне є те, що є там нації люди, що там панує наша мова та що є там пошанована наша віра. Чи ж тепер хочемо, щоб це все замінити на мадярське чи польське панування?

Провідники „карпатороссів“ проливають сльози за Ужгородом і Мукачевом. Кажуть, що українці їх віддали. Та це неправда. Бо саме українці, а навіть українська імміграція з Америки, заперечували проти цього, щоб мадярам віддавати ті міста й українське населення. Саме українці заявили, що вони ніколи з тим не погодяться і ті землі відберуть, як матимуть силу. Ось ту свою волю вони вже тепер маніфестують, і то не словами, заявами і конгресами, бо там під Мукачевом і Ужгородом саме тепер кладуть свої голови за ту святу справу — українські січовики. Так, Україна ніколи не зречеться Ужгорода і Мукачева, як не зречеється Сянока, Львова, Чернівців і т. д. Для неї Ужгород і Мукачів це частина тої Карпатської України, яка є складовою частиною Великої України.

Польські пляни в справі України

Не від сьогодні галицькі поляки, а за ними й інші мріють про знищення українців, а насаджування на їх місце поляків. Фантазії та мрії з часів польських повстань проти Росії, коли то вони видавали „золоті грамоти“ до українців та гасла „за націю і за націю вольності“, давно вже вийшли з моди. Тепер поляки наче забули про те, як їх переслідували москалі та прусяки. Однак не забудь, тільки способи і засоби, що на них поляки нарікали перед усім культурним світом, самі за своїми собі. Ба, ще скріпили їх. Бо кожний спосіб добрий, щоб тільки закріплював польщину на „креслах“. Знищили українське шкільництво, двірську землю, колись власність українських бояр, що її український селянин зливав своїм потом, колонізують між мазурів, перетягають українську шляхту насильно на латинський обряд, виселяють українців із прикордонних смуг, „пацифікують“ українські села, нападають на українські інституції, нищать їх.

Перед веде у тому емеритованій професор львівської університету, вшехнолаз Станіслав Грабський. Він виїздить час до часу до Львова до Варшави, де дає тамошнім полякам поуки-відчити, як знищити українців.

І так 16. грудня мав професор Грабський відчит, у якому сказав, що найліпший спосіб на знищення українців це

парцеляція землі на території, заселеній українцями, між мазурів і ревіндикація, себто перероблювання українців на поляків, бо, мовляв, „їх предки і так були поляки“. „Добре, що Польща заключила союз із Москвою; треба ще притягти румунів і разом ліквідувати українців“. І то треба зробити це, заздалегідь, бо українці чекають на війну з такою тугою, як колись чекали поляки“. (Оже це „до іншого“: полякам вільно було тужити за війною і визволитися, ще й забрати чужі землі: українські, литовські, білоруські, чеські, словацькі, німецькі, а українцям не вільно тужити за війною, щоб бути господарем на своїй рідній землі).

Підбурені таким „відчитом“ присутні домагалися між іншим у дискусії усунення посла Василя Мудрого з вице-маршалівства союму та жадали повести агітацію, щоб Карпатську Україну прилучити до Польщі, коли не вдалося прилучити її до Мадярщини. Зрештою мадяри все підуть із Німеччиною.

Ще далше ніж професор Грабський посунувся у своему звиринному шовінізмі ксвондз Бурша (якесь підозріле назвице), який свою промову закінчив дослівно таким закликом: „Коли Совети знищили та переселили шість мільонів українців — чому ж ми, поляки, чекаємо?“

ЧОМУ ПРОТИ НАС?

Хочу торкнутись дуже „делікатної справи: останніх подій у давній Чехословаччині й створення Карпатської України. А „делікатною“ вважаю ту справу тому, що хочу згадати про те, як віднеслася жидівська преса, особливо в краю, до українських змагань, добитись кращої долі.

Отже з самого початку чеської кризи, з самого початку переговорів, нарад і т. п., які заважали на долі Карпатської України, майже вся жидівська преса виступила одногласно проти нас. Всі оті „Хвілі“, „Наші Пшегльонди“, „Нови Дзеніки“ і т. д., не кажучи про французько-жидівську

пресу, зайняли в справі Закарпаття вороже нам становище. Це вона постійно писала про „мілітарну державу“, про „голод на Закарпатті“, про те, що населення Закарпаття аж гине, так проситись до мадярів... Що в цілій країні ідуть повстання проти уряду о. Волошина... Що колиб там збити племісит, то наша людина, мовляв, одногласно висловилася за Мадярщину... Жидівська преса також повторяла дуже докладно брехні різних пресових агентур про те, що Франція й Англія стоять по стороні мадярів, що властиво й Німеччина хитається, що Закарпаття не має ра-

ції існування та що арбітраж — це не є щось статне, бо все це хутко зміниться і т. п. А представник жидівського „Нашого Пшегльонду“ подавав спершу з Ужгороду, а потім з Хусту наскрізь глумливо-нахабні дописи про всі перші почини українців зорганізувати свою країну і свою владу.

Оті всі вигадки, всі брехні чужих пресових агентур — а один Бог знає, скільки їх було — всі вони були точно перекрутовані в жидівських газетах. Та найгірше було те, що й найдрібніші приклички були роздмухані до не знати яких подій. Всі вони баламутили опінію, бо їх раз-у-раз повторювано — нині, завтра, позавтра.

Не треба бути якимсь антисемітом, щоб набрати відрази до такої тактики в часописах такого народу, якому й самому не всюди солодко живеться. Ця тактика жидівської преси була огидна тому, що носила такі ознаки підлизування сильнішим, що читача брала просто гиль.

І потім та преса, а за нею і

наші радикали дивуються, як з українського боку виявляється деколи вияв негосудавний супроти такого поступовання. Бож треба бути людиною без жадної національної гідності, щоб по таких і їм подібних виступах не відчувати відрази до такого поступовання. Жидівська справа є дуже заплутана, а жидівську проблему не так легко розв'язати. Але моволі встає питання: неже, з огляду на трагічний стан жидівської справи, в багатьох державах Європи, а також і в їх власній „домівці“ у Палестині, неже з огляду на хвилю антисемітизму, яка точиться по цілму світі, лежить в інтересах жидівства викликати такі ворожі до себе почування, які кінче мусить викликати наприклад і така антиукраїнська пресова кампанія, яку повела жидівська преса з приводу Карпатської України, а про яку отсе була мова?

Кепську прислугу робить жидівська преса своєму народові, коли в такий спосіб виступає проти України.

не було вже ніодного українця, який не знав би своєї національності, який бодай у скромненьких начерках не чув би історії української нації.

„Ці важні справи мусять усюди знайти своїх виконавців. Найкращі задуми й пляни лишаються неживими, чи гинуть передчасно, коли не знайдуть для себе живих людей, виконавців, які з вірою в успіх, з волею до чину взялися за виконання задуманого діла. Для поборювання неграмотності не бракує у нас людей. Маємо тисячі самоосвітників, які в цьому напрямку молиб виконати велитеську працю. Маємо тисячі інтелігентних селян, які моглиб своїх неграмотних товаришів повести „до сонця“ грамоти й освіти. Кожний з тих тисяч може і мусить виконати свій громадянський обов'язок: скинути бодай одному неграмотному полуду з очей, втягнути його в ряди активних членів української нації. В ім'я кращого майбутнього української нації берімся негайно до праці“.

ПОВІДОМЛЕННЯ ВІД КНИГАРНІ „СВОБОДИ“.

Календар „Просвіта“, „Золотий Колос“ і „Червона Калина“ вже вичерпані. Ще можн замовити „Календар Криниця“ (50 п. і „Календарі Батьківщини“ 40 ц.).

ПОВІДОМЛЕННЯ

ЗАХОДОМ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ 118, 134, 136, 264, 384, 296, 395, 24, 132, 276, 161 і 34

відбудуться:

Загальні Організаційні Союзіві Збори

в наступних місцевостях:

N. S. PITTSBURGH, PA. 14. СІЧНЯ, у СУБОТУ, в годині 6. ввечір у церковній галі на Doerr Street.
CARNEGIE, PA. 18. СІЧНЯ, у СЕРЕДУ, в годині 6. ввечір у церковній галі на Jane Street.
RANKIN, PA. 21. СІЧНЯ, у СУБОТУ, в годині 6. ввечір у домі відділу 24, спільно з відділом 132 з McKeesport, Pa.
ARNOLD, PA. 22. СІЧНЯ, у НЕДІЛУ, в годині 3. пополудні в Українським Народним Домі 1400 — 4th Ave.
AMBRIDGE, PA. 28. СІЧНЯ, у СУБОТУ, в годині 6. ввечір у Союзівім Домі відділу 276 для всіх відділів з Ембридж, а також відділу 120 з Allakona.

Всі відділові урядники й члени повинні конечно прибути на збори в своїх місцевостях, як це вище проголошено. Родичі повинні постаратись, щоб їх діти також прийшли на збори. На зборах промовлятиме окружний організатор Василь Загаєвич і докаже фактами, що не має для нас кращої та відповіднішої організації під кожним оглядом понад Український Народний Союз.

Віше згадані відділи, а таксамо й інші відділи, які бажали би мати в себе організаційні збори, можуть зголоситись по всякій інформації вряст на адресу окружного організатора, В. Загаєвича, 511 Carson St., Pittsburgh, Pa., Tel.: Hemlock 8865. Марія Малевич, заст. гол. предсідника У. Н. Союзу.

ГУЦУЛЬСЬКА РЕПУБЛИКА

(Двацятьліття ясінського зриву 1918—1919. р.).

Саме ті реквізиції, хоч у більшості безуспішні або й незначні, були причиною, що люди незлюбили Попенка так, що і він заплатив життям за свою вірну службу для народу.

Гуцульська гвардія в Рахові виявилася майже беззартісною. Бо зараз на другий день, як відійшов головний гуцульський військовий відділ, на приказ команданта зголосилося до служби всього п'ять людей, а в цьому два місцеві цигани з Устерік, які зголосилися до гвардії лише тому, що їм обидва були добрий хор і до бру плату. Рештки народної гвардії, які не ставилися, застрашили погрозами місцеві роззброєні жандарми, які ходили потайки від хати до хати та погрожували тяжкими репресіями, як прийдуть знову до влади. А що весь край добре знав, що вони не люблять панькатися з місцевим населенням, то не дивота, що їх агітація знаходила послух.

І так сталося, що Рахово, яке мало слабу залозу та було заселене людьми неприхильними для гуцулів, сталося бодочим місцем у заплілі наступачої гуцульської армії.

Це також виразно виявилось підчас відступу гуцулів після поразки коло Мармороського Сиготу. Та гуцульське військо про те взагалі не дбало, а взято йшло вперед, забуваючи взагалі забезпечити заплілля.

Ліпше поступили ясінські гуцули з вербунком у Богдані, куди післи своїх делегатів. І там теж роззброїли жандармів, а що це майже чисто гуцульська громада, надійшла відси значна підмога добровольців, які підчас дальшого походу скріпили головну армію.

ОБЛОГА МАРМОРОСЬКОГО СИГОТУ. — ПЕРША СУТИЧКА З РУМУНАМИ.

Дня 16. січня 1919. вийшов головний відділ війська з Рахова проти Мармороського Сиготу. Без спротиву зайняли оселю Берлебаш над Тисою, а потім Лішову на головному шляху, який сьогодні належить до Румунії. Тамошні мадярські залізничники, що довідалися заздалегідь про похід гуцулів, успіли ще в останній

хвилині забрати відтам щось двадцять локомотивів, які інакше булиб попали в руки гуцулам та змоглиб прискорення дальшого походу на Сигіт і Хуст.

Гуцульське населення у Вишові привитало ясінських земляків як визвольників і вийшло їм назустріч із великою процесією з хоругвами та священником, який під звуки дзвонів благословив машируюче військо. До Вишова прийшли також гуцульські делегати з Лугу, які сповістили, що самі вже мадярів роззброїли та прогнали. У Лузі також прилучилися при дальшому поході багато добровольців. Відси пішли походом на Великий Бичків, де на вістку про гуцульське повстання збіглися з гір багато гуцулів і інших верховинців. Тут також оставили військову залозу, а красномовні делегати зявилися зараз вербувати молодих і старших людей до війська, яке по малу, однак, постійно зростало. Як вирушили з Бичкова, мали вже 12 старшин, 10 скорострільів і більше як 1,000 вояків, усі озброєні в нові криси. Тепер мали гуцули до свого розноядження також чотири залізничні поїзди з локомотивами та подостатком залізничного персоналу.

Ще тогож дня дійшли гуцули до Мармороського Сиготу та обступили його з низинного чехословацького боку. Заки ввійшли до міста, відбули нараду, чи мають остатися в місті, чи лише розтаборитися перед містом і вдоволитися обсадою стратегічних точок. Тут прийшло до суперечки. Гуцульські старшини боялися мадярської зради, тому хотіли остатися поза містом, галицькі старшини були за те, щоб іти до міста. Коли ситітські мадяри побачили, що неприятель зволікає, вислали депутацію, яка заявила, що місто піддається, просили ввійти у місто та обіцявали, що дадуть війську всього, чого потребуватиме, головнож харчі.

Це рішило. Гуцули ввійшли у місто, де зайняли головні касарні й інші важні будинки. Мадярська міська поліція осталася на службі, однак по містах ходили гуцульські стежі та вважали, щоб ніде не дішло до порушення спокою. І як зізнавали мадярські очевидці, гуцульське військо поводилося тоді дисципліновано. Команда гуцульської армії видала була приказ, у якому строго забороняла воякам усяке насильня супроти місцевого населення та зарожува-

ла винуватцям 25 буками на прилюдному місці. Також зовнішня охорона міста була забезпечена трьома залозами. Із них найбільша, старшинська, складалася з двох сотень, а стояла у селі Фаркашів (по румунськи Вадуль) на станції напроти Акиа Шугатару, де були сильні румунські відділи. Другий слабший відділ охорони міст на Ізі, а третій, всього вісім вояків, охороняв залізничний шлях коло Сигітської Комори, щоб на випадок якоїсь пригоди, забезпечувати відступ до Великого Бичкова. Тих відділів, на думку галицьких старшин, було досить для охорони міста і залоз. Та дальші події виявили, що то була помилка.

Гуцули одержали в Сиготі нову підмогу, а з Галичини приїхали кілька старшин, щоб гуцулів зорганізувати по військовому; приїхали були теж досвідчені підстаршини, які мали створити кадру та вишколювати мужву. Тому, що між гуцулами та старшинами прийшло до непорозуміння, начальника команданта Воробяч усунули, а його місце зайняв вищий старшина д-р Маєр, родом із Буковини. Його приклали задля того зо Станиславова з чотирма іншими українськими старшинами. Та і пі-

сля тієї зміни гуцули не були доволені. Впевняли, що старшини входили у взаємини з місцевими жидами та мадярами, не вміли перед ними мовчати, так, що жиди та мадяри про наміри армії були краще повідомлені, ніж гуцули.

А всеж мадяри та жиди не довіряли гуцулам. Мадярська армія тоді була вже зовсім здеморалізована. Однак в недалекий Великий Бани та в Копальнях Акиа Шугатару (бувший Семігород) стояли сильні румунські відділи. Вони і копальні срібла хотіли собі забезпечити після відходу Маєрзенової армії. Румуни також могли тепер інтервенювати, бож румун відвінний ворог мадяра. А всеж ситітські мадяри воліли румунів ніж зненавидженого „раба“ гуцула, який поважився виступити проти своїх бувших панів...

Тому ситітські мадяри потайки вислали до румунів послів, між ними і бувшого активного надпоручника, ренегата Кіндрича. Вони представили положення румунським старшинам зовсім інакше, ніж в дійсності було. Впевняли, що Мармороський Сигіт зайняли здеморалізовані, „грабіжницькі“ большевицькі відділи, які грабують, убивають і грозять, що пустять місто з вогнем; до-

бре булоб, щоб румуни заздалегідь зайняли місто та охоронили перед загрозою. Впевняли теж, що в Мармороськім Сиготі впали в руки большевиків великі засоби харчів, одягу і муніції, а того всього дуже недобавало румунській армії.

Румунський командант дався вікниці перекопати, що дійсно добре булоб зайняти Мармороський Сигіт. А це місто вже тоді румуни вважали не причаємним до своєї держави. Йшло лише про те, як „большевицькі“ заскочити, відірвати їм відворот у гори та відібрати їм добучу. І в цьому ситітські мешканці показались добрими інформаторами. (Дальше буде).

Такі часи.

До дверей стукає гість:
— Чи можу бачитись з паном. Довгошійкою?
— На жаль, нема його, вже виїшов! — відповідає служниця.

— Як? Як його щойно бачив крізь вікно!
— Так, але мій пан вас скорше побачив!

Відповідь.

— Знаєте, вчора мав я приємність пізнати вашу жінку.
— І ви називаєте це приємністю?

НА БІЖУЧІ ТЕМИ

ГОЛОВНЕ ПИТАННЯ?

У промові ньюйорського губернатора Лімена, виголошеній на відкритті легіслятури ньюйорського стейту, знаходиться уступ про молодість, у котрому говориться:

„Маємо нині 600,000 позашкільної безробітної молоді у віці від 16 до 25 років. Їх проблеми вимагають нашої уважливості й розумної застанови. По всьому стейті треба робити вахонди, щоб розслідувати причини поширеного безробіття молодих осіб, ствердити впливи, що на них діють, та порадити законодавчому тілу міри, потрібні для збільшення робітності та поборення шкідливих впливів“.

Натиск у цій уступі промови повинен бути на слові „позашкільної“, бо це, що ця молодість колись ходила до школи, має велике значіння для її почувань. Адже її вчили в школах, що Америка може дати працю кожному, хто лише до неї має охоту.

МОЛОДІСТЬ І ЗЛОЧИНСТВО.

„Молодеча злочинність це лише одна мала частина широкого питання“, говорив Лімен. Під широким питанням він очевидно розумів питання молоді.

Тоді, як деякі газети, коли молоді людина допуститься якогось злочину, пробують лутити цей злочин не з широким питанням молоді в Америці, але з вузьким питанням його походження чи дуже вузьких особистих відносин.

І коли Лімен каже що справу наперед розслідувати й радить легіслятурі для її розсліду встановити спеціальну комісію, деякі люди без ніякого розсліду, без ніякої навіть у цій справі застанови беруться видавати присуди про людину, про її родину, про весь нарід.

ЗЛОЧИНСТВО МОЛОДІ І ФАБРИКА.

„Заки“ стейтова легіслятура таку комісію встановила, навіть заки губернатор виголосив її свою пораду, в Ричмонді, в стейті Вірджинія, на зборах Американського Союзу для Поступу Наук виступив д-р Пол Л. Шродер з рефератом про висліді розсліду, що їх над молодечою злочинністю робив уже довгими роками Інститут для Дослідів Молоді.

Інститут прийшов до переконання, що головним розсадником злочинства серед молоді в Америці є промисл. Мовля, фабричні „сломзи“, себто нужденні міські частини докола фабрик, наводять молоді на дорогу злочинства.

Чи правда це, чи неправда, на всякий випадок до такого вислуду прийшли вчені люди на основі довгого розсліду. Як же тепер супроти них виглядають ці готові висновки, роблені на скору руку різними газетами, які до тої справи зовсім не мають ніякого підготування й свої вислуді роблять відповідно до „політичної“ потреби хвилі?

„ВИБИРАТИ СОБІ, КОТРИЙ ТИ (ТОВА) МИЛИЙ“.

Недавно появилася книжка С. В. і М. Г. Едлундів під сензаційним заголовком: „Вибери собі роботу й бери її собі“.

Як уже з заголовка книжки видно, автори обіцяють читачеві навчити його дістати всяку роботу, якої лише він собі захоче.

Один критик почав свою статтю про цю книжку словами: „Автори (цеї книжки) мусять мені простити, коли я дивився підозрілим оком на книжки, що пробують сказати безробітним, як дістати роботу“.

Мені здається, що найкра-

шим мірилом доброти цієї книжки булоб, якби автори показали нам, що вони потрапляють добути собі такі роботи, яких самі забажають. Почав був свого часу один чоловік видавати бизнесовий місячник і обіцяв у перспективі місячника в першому зшитку, що він навчить усякого бизнесмена, як вести добре бизнес і охоронятися від банкрутства. Місячник на третьому зшитку збанкрутував.

ПРАЦЯ І ДЕМОКРАТІЯ.

„Ці (молоді безробітні) люди й інші, подібні до них, становлять хребет нашої демократії“, говорив губернатор Лімен.

Що саме він під цими словами розумів, не зовсім ясно. Чи не думав він сказати, що як не дати молоді праці, то від цього може пропасти демократія?

Адже комуністи й фашисти саме цим доказують вищість своїх систем, що, мовля, у них усі роблять і безробітних нема.

ПРАЦЯ І ТОТАЛІТАРИЗМ.

Генерал Гю Джансон, відомий фейлетоніст, каже, що це зовсім інша річ дати кожній людині працю при демократії, ніж давати працю в тоталітарній державі.

У демократичній державі, як громадянину дати працю, він може її відкинути. У тоталітарній державі підданий мусить прийняти таку працю, яку йому дадуть. Мовля, диктаторів, Сталінові чи Гітлерові, легко зібрати більше число здорових людей і післати їх на роботу, даючи їм як заплату лише ліжку й їжу.

КАТОРЖНА ПРАЦЯ БЕЗ ВИНИ.

Генерал Джансон каже, що така праця (під диктатурою) ризикується від праці кримінального лише тим, що при ній нема попереднього засуду за злочин.

З цього читач мав би догадатися, що ніяка людина, котра до вини не почувається, на таку працю не присталаб. Але чи уявляє собі генерал, на що здібна людина, коли стане перед маревом голодової смерті?

ПРАЦЯ І ВОЛЯ.

Генерал Джансон признається, що він перебрав цей аргумент від іншого газетяра, Пола Малона. Виходилоб, що два газетярі годяться на думку, що при праці воля вибору праці є дуже важна.

Що генералові Джансонові й Малонові ця справа важна, можна припустити. Припустім навіть, що вона важна кожному американцеві. Але чи важна ця справа кожній людині?

Доносьть, що по Німеччині ходить від уст до уст така анекдота: „Хвалився німець голяндцеві, як то робітників добре живеться тепер у Німеччині. Кожний має роботу. Щоб лише хотів робити. А, маючи роботу, кожний може жити. Має мешкання, одіння, їжу, напиться. „Що ви на це скажете?“ — питає німець голяндця. „Чи можете ви сказати це про свій край? Чи можете ви подати хочби одну добру річ, для котрої у вас краще жити, ніж у нас?“

„Я всетаки волюю Голяндцю“, говорив голяндець. „Як до мого дому застукать хтось у четвертій годині рано, то я певний, що то ніхто інший, лише молочар“.

Голяндець видно цінив високо політичну волю. Та чи міг він говорити за німця? Адже на любов аргументу нема. „Любить один попа, інший попадію, а ще інший попову дочку“.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ

ЛОС АНДЖЕЛЕС, КАЛІФ.
Відчити про Україну.

Дня 14. грудня м. р. в „Сантос Центр“ дав п. Ф. Луцій відчит про Україну на зборах учителів. Другий доклад про наш край дано в Університеті Південної Каліфорнії дня 4. січня 6. р. На той останній відчит промовець був запрошений відомим у цих сторонах професором політичних наук, д-ром А. Полізойдесом, греком, котрий свого часу був в Україні. Проф. Полізойдес дає постійні авдіції на радіо про політичні події, а також пише про ті справи в декількох газетах. Він то одержав від промовця декілька сконфіскованих українських часописів з краю, котрі показував своїм студентам.

Відчит в університеті був уроді інтерв'ю — питань та відповідей. Питання ставив д-р Полізойдес, а відповідав п. Луцій. Коли м. ін. промовець заявив, що українці, це 45-мільоновий нарід, що йде вперед, щоб здобути собі волю, присутні студенти нагородили його яскравими оплесками.

Л. Федорович.

БОФАЛО, Н. Й.

Віче.

Заходом усіх організацій, що існують при українських громадах міста Бофало, відбулося 20 листопада велике українське протестаційне віче проти ляхських звірств. На віче прибуло велике число людей не тільки з міста Бофало й околиці, але також з Канади, з міста Торол, Онт., і Торонто, Онт. Цей протест знайшов відгомін на сторінках американської преси. А на другий день польська преса розпалася, що українці знов зачинають нападати на „неблизнями“, котрі не є правдиві.

Віче відкрив предс. Стефан Децик і в своїх словах представив присутнім значіння зібрання і зясував хвилю, котрої не можна було довшо замовчати. Треба було виступити і розкрити перед світом ті кривди, що їх поляки завдають українському народові. До дальшого пояснення покликав професора Никифора Григорієва, котрий у своїй довшій промові представив присутнім події котрі тепер діються на рідних землях.

Другим бесідником був Вол. Цюпник, котрий американською мовою відізнався до присутньої молоді і вияснив їй значіння хвилі і прикрі положення українців у старім краю. На ті слова відізнались голося зпоміж молоді, що вони всі, скільки сил стане, будуть старатися ставати в обороні поневолених українських земель. Предс. Децик, забираючи голос, заявив, що нинішня хвиля є трагічна і висока. Він закликав присутніх до жертв. Люди не жалували грошей і складали, що могли, щоб той протест можна було вислати і тимсамим кривду, заподіяну нашим рідним, представити перед світом.

Після промов відчитано резолюції, які таврували польські і мадярські зазіхання на Карпатську Україну, польські панафікації і палення церков та домагалися від світових потуг самовизначення для всіх українських земель, а під сучасну пору зокрема для тих, що є під Польщею.

Резолюції прийнято через постанову з місць, а також ушановано повстанням новий уряд Карпатської України і поручено вислати гратуляційну телеграму на руки о. Володимира.

На закінчення відізнався „Ще не вмерла України“. Збір-

ка принесла поверх \$170.

Зборили по \$5: від 49 Союзу Українок, П. Сторожук; О. Сторожук; \$3; по \$2: П. Шпірак, А. Коваль;

по \$1.50: Р. Вайда, П. Сулак, Варвара Сулак; по \$1: Г. Видиш, І. Левчук, С. Рудий, Анна Качор, С. Барнич, Т. Новоселян, Анна Попелюк, Марія Кавалір, С. Мельник, Софія Долінська, Л. Стець, Е. Тимкович, С. Надяк, С. Боднар, І. Пастернак, П. Качор, П. Лютин, П. Родак, Н. Сорока, І. Гут, М. Лесків, В. Кіналь, М. Студений, Л. Жук, С. Каліна, М. Снайчук, о. А. Воронкевич, Д. Стефанюк, І. Сидорович, Н. Видиш, І. Кіналь, М. Чабак, С. Крачишин, П. Пасека, С. Брицький, І. Лютин, І. Когут, Анна Кучабська, П. Володка, М. Долінська, Л. Залєпа, Г. Коринківський, Ольга Семчишин, І. Мельш, Г. Цюпник, М. Фариш, Е. Гнатюк, С. Хорт, Катерина Вальницька, І. Самулак, Т. Кузіна, А. Попелюк, Г. Гур, М. Кулик, О. Коваль, Д. Колотий, А. Макогон, В. Яблонський, І. Колотий, Л. Курпіта, Н. Бабала, П. Вольний, А. Зеню, І. Лушшин, В. Карлук, А. Даниш, Анна Видиш, В. Гласкович, Броніслава Воратко, А. Мовчанюк, В. Шеремета, М. Симонович, Бахурський, Бахурська, Тіа, Слабак, Маняк; по 50 ц.: Д. Панкевич, Ю. Мовчанюк, Березюк, В. Коршоловський, І. Поточук, Т. Новоселян, І. Гай, Е. Лєнський, М. Левіцький, Н. Дякун, Скуземський, М. Бростко, Д. Черепар, М. Гайсень, решта дрібними.

Стефан Децик, предс.;
Евген Тимкович,
Іван Мелиш, секретарі.

З РУХУ ПО ВІДДІЛАХ У. Н. СОЮЗУ

НЬО ЙОРК, Н. Й.

З річного засідання на народні цілі.

В п'ятницю, 30 грудня 1938, відбулися річні збори 204 відділу У. Н. Союзу. До перепровдження тих зборів увійшли: п. Дмитро Галичич, як предсідник, пані Станіслава Гурич, як заст. предсідниці і п. І. Кро-чак, як секретар.

Забіраючи уряд предсідника зборів, п. Галичич виголосив вступну промову, в якій сказав, що він радіє з того, що той відділ, до котрого він належить, належить до найсильніших у цілі У. Н. Союзу. Опісля він покликуював урядників відділу до складання звітів. Склали звіти: предсідник відділу Е. Ляхович, заступники предсідника пані А. Гладун, секретар М. Близнак, касієр А. Гелетій і голова контрольного комісії М. Мороз.

Зо звітів урядників виходило, що 204 відділ У. Н. С. впродовж останнього року виконав усі ухвали, які запади на минулих річних зборах. Дальше, відділ, як член ньюйорського Центрального Комітету, брав активну участь у всіх місцевих національних підприємствах, які влаштовувало з боку цього Комітету. Відділ також належить до окружного комітету відділів У. Н. Союзу в Нью Йорку, заходом якого в минулі роки влаштовано Союзний Завиг та створено спортову дружину з молоді, приналежної до У. Н. Союзу. Стверджено також, що в біжучім році приєднано до відділу 111 повнолітніх членів, а 45 до молодечого департаменту. Річний оборот в касі вніс \$13,724.07. З того внісено титулом належностей до головної каси У. Н. Союзу \$12,045.60, а виплачено на різні народні цілі, тут в Америці і в старому краю, \$382.62. З того на визвольну боротьбу вислано \$141, пресовий фонд „Националіста“ \$10, Рідну Школу \$15, інвалідів \$5.80, „Просвіту“ у Львові \$25, Карпатську Україну \$35, Свято-ву Виставу \$80, Укр. Університетське Товариство \$25, на піддержку спортової дружини \$25. Решта як вклада до Центрального Комітету. В касі відділу лишилося \$1,079.

М. Мороз в імені контрольного комісії заявив, що все діловодство відділу знайдено в найкращому порядку й поставив внесення, щоб уступаючому урядові уділити абсолюторію через повстання з місць. Члени внесок прийняли і його виконали.

На черговий рік вибрано такий уряд: Евген Ляхович, предсідник, пані Станіслава Гурич, містопредсідниці, Микола Близнак секретар, Іван Крочак заступник секретаря, Андрій Гелетій, касієр. Контрольна комісія: Микола Мороз, Емілія Гришко і Павліна

Різнюк. Контрольори хорих пані А. Гладун і Іван Гриньо. Хорунжі: Павло Марко й Іван Гонтарук.

Збори одногосно ухвалили такі постанови: Щоби повести серед української суспільності широку кампанію за збудування відповідного нового Українського Народного Дому в Нью Йорку. Ухвалено виплатити з каси відділу \$100 на народні цілі, а саме: На Карпатську Україну \$35, на визвольну боротьбу \$35, на політичних в'язнів \$30. Ухвалено впродовж року влаштувати три підприємства, а дохід з одного підприємства призначити на народні цілі. Присутні члени на зборах добровільно зобов'язалися оподаткувати себе по \$1 на народні цілі, головню на поміч Карпатській Україні. Таки зараз на зборах виконали своє зобов'язання отсі члени: А. Гелетій, М. Кривий і пані Величко по \$2; по \$1: Е. Ляхович, М. Близнак, І. Крочак, Д. Галичич, М. Мороз, В. Душин, Анна Гладук, П. Мартинюк, Анастасія Душин, Р. Лапіка, П. Марчук, Т. Недошитко, М. Осадчук, о. Л. Весоловський, І. Дусаненко, М. Дутко, М. Бродін, В. Гасій, пані С. Гурич, І. Хміль, Марія Гонтарук, Е. Гришко, П. Редчук; по 50 ц.: В. Ярич, В. Гавришків, М. Пацканік. З ухвалених грошей з каси і зібраних від членів вислано через Об'єднання \$100 на Карпатську Україну.

Іван Крочак, секр. зборів.

Мойше вмер у Берліні.

Мойше був колись багатий жид. Але прийшли злі часи, нові клічі, теорії, арії, антисеміти, криві носі, прості носі, пікети, погроми...

Мойше зійшов на дідівські торби. Врешті занедужав і помер.

Коли Мойше вмирав, то просив, щоб домоги дати йому жебручі торби.

На тім світі стрічає свого одновірця.

— Я є, каже, Карло Маркс...
— Ну-ну, а я є Мойше...
— Що там маєш у торбах?
— Прощення...
— Які прощень?
— Від твого „Капіталу“.

Тому ховався.

Суддя: Отже ви в третій годині після півночі зализали до мешкання сусіда. Що ви там мали робити?

Обиьнувачений: Я був п'яний і думав, що то мое мешкання.

Суддя: — Так? А як надійшла господиня хати, то чому ви ховалися в кухні, щоб вона вас не побачила.

Обиьнувачений: Бо я думав, що то моя жінка надходить.

Був би добрий.

— Мамусю, в оголошеннях є, що в театрі потрібно кількох статистів. Що то є статисти?

— То такі актори, що виступають на сцені, але нічого не говорять.

— Ну то наш татко міг би бути дуже добрим статистом; правда, мамю?

ВЕЛИКА НОВИНА! ПЕРШИЙ РАЗ У ШКАГО!

ЛАВОЮ ВСІ НА УКРАЇНСЬКУ ФІЛЬМУ

„МАРУСЯ“

що буде висвітлюватися в прекраснім театрі
EIGHT STREET THEATRE, SOUTH WABASH AVENUE,
CORNER 8th STREET

В НЕДІЛЮ, 15. СІЧНЯ (JANUARY 15, 1939)

в годині 2. пополудні ПРЕМ'ЄРА! Врочисте відкриття! Потім звичайне висвітлювання аж до 11. год. вечором.

В ПОНЕДІЛОК, 16. СІЧНЯ, У ВІВТОРОК, 17. СІЧНЯ, В СЕРЕДУ, 18 СІЧНЯ, У ЧЕТВЕР, 19. СІЧНЯ,

від год. 6:30 до 11 веч.

У П'ЯТНИЦЮ, 20. січня, ОСТАННІЙ ДЕНЬ! Від 2:30 до 11. веч. ОТЖЕ ЛИШЕ ШІСТЬ ДНІВ НАГОДИ ПРБАЧИТИ УКРАЇНСЬКУ ФІЛЬМУ І ПОСЛУХАТИ ЧУДОВИХ КОЛЯДОК ХОРУ ПРОФ. О. КОШИЦЯ! — НЕ ОМИНИТЬ НАГОДИ!

НЬО ЙОРК, Н. Й.: ST. MARKS THEATRE, 2nd AVE. & ST. MARKS PL. (8th St.), 19, 20, 21, 22, 23, 24 і 25 СІЧНЯ (JANUARY 1939). Початок кожного дня в 12. годині вполудне.

ЙОНКЕРС, Н. Й.: ELM THEATRE, ELM STREET, 17 і 18 СІЧНЯ

в 6:30 годині ввечір.

...exceptional pageantry and beautiful choral arrangements make "Marusia an outstanding production... A three-star production.—N. Y. Daily News.

...So much humor and pleasant singing & dancing.—N. Y. Times.

...Outstanding...doubly delightful.—Daily Mirror.

УВАГА! НЬО ЙОРК І ОКОЛИЦЯ! УВАГА!

В НЕДІЛЮ, 15. СІЧНЯ 1939 РОКУ

ДУЖЕ СМІШНУ КОМЕДИЮ В 3 ДІЯХ ПІД НАЗВОЮ

„ВОЄННА ЛЮБОВ“

В ЗАЛІ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ГРОМАДИ, 334 ІСТ 14. ВУЛИЦЯ, НЬО ЙОРК, Н. Й.

Дохід призначений на Укр. Нар. Школу при Укр. Прав. Парохії.

Початок у годині 6:45 вечором. — Вступ 40 цент.

В штудії беруть участь:

Р. Красновська, А. Гладунова, Ділова, Григорій Прохорович, Іван Петраш та інші.

МОЛИТОВНИКИ

Віночок (у білій кавчуковій оправі, з образцем по середині. Малею формат. Для дітей) — \$.90

Ангел Хранитель (в гарній чорній полотняній оправі) — 1.35

Помилуй нас Боже (в чорній шкіряній оправі) — 1.35

Ангел Хранитель (в гарній чорній полотняній оправі) — 1.35

Бог радість моя (сторін 606. В гарній м'якій чорній опр. 2.00

„СВОБОДА“

81-83 GRAND ST. (P. O. Box 346) JERSEY CITY, N. J.

НАСЛІДКИ БУРІ.

Сильна вітряга на побережжі Тихого океану понижила доми від Санта Барбара, в Каліфорнії, до Сан Дієго. На світліні: морські хвилі ламають доми на побережжі в Лонг Бічу.

UKRAINIAN WEEKLY

(Continued)

ST. VLADIMIR'S DEFEATED
AT WOONSOCKET, R. I.

On Christmas Day in probably what was the most exciting game since their debut in January, 1937, the St. Vladimir Ukrainian Basketball team of New York City went down to defeat at the hands of their hosts the strong Holy Trinity Ukon team at Woonsocket, the present state champs of Rhode Island. The final score was 53-48.

St. Vladimir's led throughout the game till the 4th quarter, but it soon became evident that the long and strenuous journey of the previous night and the lack of sleep was taking its effect upon them, for the Holy Trinity squad with plenty of fresh reserves forged ahead in the closing minutes of the game and went on to win.

Up to this date St. Vladimir's has been unbeaten in New York City. Teams they have conquered are: American-Ukrainian "Lodge" 48-36; American-Russian Sokols (twice) 41-31 and 40-24; Carteret (N. J.) Ukrainian Club 63-40. Games have been arranged here in New York with the Bridgeport, Conn., Ukon team (state champs) on Jan. 29th; New Britain, Conn. Ukon team on Feb. 19th. All these games will be played at the Stuyvesant High School gym, 339 E. 15th St., between 1-4 P. M. on Sundays.

The St. Vladimir's team through its Athletic Program is promoting a feeling of friendship and good sportsmanship among the Ukrainian groups of the surrounding States. A good spirit is constantly being developed and new friends and lasting friendships are made thus by these active and always interesting contests.

MICHAEL PRYLICKI.

CAMPBELL COSSACKS BEAT AKRON
FIVE IN CLOSE CONTEST

The Campbell Cossacks opened their season in the Ukrainian Federation League Tuesday (Dec. 20) night at Penhale gym with a victory over the Akron Ukrainians by a score of 29-23.

A crowd of a few hundred spectators jammed the gymnasium to get a glimpse at the Campbell team in action.

The first quarter ended in a scoreless deadlock with both teams playing a defensive game. In the second quarter Shabell, the fleet-footed forward for the Campbellites, made a sensational side shot for the first goal of the game. He then made a free throw and another field goal to put the Cossacks in front 5-0. Slob Gill the Youngstown College football star, made another field goal to make the score 7-0. All this time the Rubber City quintet was unable to get through the Campbell defense. Finally, the Akronites started long range shooting. They found their mark and made two field goals and a free throw to end the first half with Campbell leading 7-5.

The second half Coach D. Bury made a change in the Campbell line up. Stahura played center and W. Gill playing forward while Shabell was out. Akron seemed to open up their passwork that penetrated the Campbell defense. The Rubber boys made three goals in rapid succession. When the hurricane blew over the score was 12 to 9 in favor of Akron. The third quarter ended at 14 to 14. Shabell went back into the amf while the Akronites were scoring.

The last quarter was rough and tough. It seemed more of a football game than basketball. The scoring was about even, 17-17, 19-19 and 21-21, finally ending at 29-23. Muzinsky was the star of the evening on the offensive and defensive.

"PANTHO"

PROTEST MEETING IN
YOUNGSTOWN

The Ukrainians of Youngstown and vicinity held a mass meeting Sunday, December 11, at 3:00 at the Ukrainian Hall, Rayen Ave., to protest the treatment of Ukrainian people residing in native provinces now under Polish occupation.

Rev. John Zabawa, of the Holy Trinity Greek Catholic Church, and Rev. Stephen Musychuk, of Sts. Peter and Paul Greek Orthodox Church, were the main speakers at the meeting, which was sponsored by the two churches and twenty-five other Ukrainian organizations of the district. It is an important fact that after a few years this is the first time all the Ukrainians of both churches united for a protest of this kind.

The meeting was opened by the chairman, John Dorosky, and conducted by Maksym Olenych, who are also presidents of O.D.W.U. branches 28 and 37.

An interesting musical program was offered by the choirs of the Holy Trinity and Sts. Peter and Paul Churches under the direction of Prof. D. Kohut and Rev. Musychuk, respectively.

The young Ukrainian Nationalists, Misses Irene Musychuk and Kathryn Youstrowsky, gave inspiring talks in English to the Ukrainian youth.

Later in the program all the representatives of the various organizations were called to the platform, and each donated for the support of Carpatho-Ukraine.

Father Musychuk read the resolutions which were adopted at the meeting and were sent to the U. S. government and officials in Great Britain, France, Germany, Italy and Poland. One of the resolutions asserted that a union of all the Ukrainian territories as a sovereign state will be the only solution of the Ukrainian problem.

The meeting was closed with the Ukrainian and American national hymns sung by the choirs and the audience.

IRENE MUSYCHUK.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. ДЖ. Місячні збори Тов. Дарашинська, від. 275, відбулися в суботу, 14. січня, вчорашню годину в 8. годині. Приситилися члени і члениці прибути на ці збори, бо є важкі справи до подолання, котрі не скінчено на річних зборах. Приведіть нових членів і члениці їх до У. Н. Союзу як Товариства; прийняттям без вступного. — С. Рибак, рек. секр.

ЕЛІЗАБЕТ, Н. ДЖ. На річний мітинг Бр. св. Володимира, від. 65, що відбувся 2. січня, вибрано такий уряд на 1939 рік: Яків Красновський, предс.; Василь Гарбовський, заст.; Григорій Налєпа, кас.; Андрій Смит, секр.; Стефан Задорський, рек. секр.; конгр. комісія: Михайло Романюк, Теодор Федосі (мол.) і Теодор Ванна (мол.); надз. хорист: Елізабет: Михайло Напованець і Антон Зизак; на Бейвей: Петро Циктор і Семен Прокопик; на Гарук і Келіпорт: Дмитро Щерба; делегати до Центр. Комітету: Яків Красновський і Теодор Федосі (мол.); делегат до Народ. Дому: Теодор Луцків. Мітинги Братства будуть відбуватися в 2. суботу по першій у 7. годині ввечері, в селі парохіальній при Св. Стр. Митинг за місяць січень відбувається цілком, 15. січня, зараз по Св. Божий. — Андрій Смит, 321 Washington Ave., Elizabeth, N. J.

Союзова Банда

ДО РОДИЧІВ І ВСЕГО УКРАЇНСЬКОГО ЗАГАЛУ
В МІСТІ КЛІВЛЕНДІ І ОКОЛИЦІ!

В цілі створення СОЮЗОВОЇ БАНДИ, котрої брак так сильно дається відчувати, бо чужинський подібні організації вже давно це посідають і дають розголося не тільки своїм організаціям, але й націям, тому нині ми радо ділимося вісткою з Вами, що учитель музики, наш союзовець Василь Лесько згодився уділявати лекцій на дутних інструментах за дуже умірковану ціну всім тим хлопцям-союзникам й тим, що ще вступають в У. Н. Союз, коли їх назвища й адреси будуть поручені й заподані тутешніми союзними відділами.

По ближчій інформації голоситися впрод до учителя Леська в У. Н. Домі при 14. вул., або на його слідуючу адресу: Mr. CHARLES LESKO, Schubert Music House & Studios, 116 PROSPECT AVE. Tel.: Florida 8436 W, or Cherry 0216. CLEVELAND, O. О. Е. Малицький, контролор УНС. Стефанія Палівода, рада УНС. Василь Загавич, окружний організатор УНС.

НЮ ЙОРК, Н. Я. Місячні збори Українського Національного запомогого Тов. Дністер, від. 361, відбулися в суботу, 14. січня в селі під ч. 217-19. Е. 6. вулиця в Нью Йорку. Всі члени повинні явитися обов'язково, бо є важкі справи до вирішення. Рівнож члени повинні забрати біти на бал, котрий відбувається 11. лютого. Не явившись член заплатить кару після статута. Зпочатком Нового Року ставлямо всі справи як одна родина! Річні збори Тов. Дністер від. 361 відбулися 31. грудня 1938 року під ч. 217-19. Е. 6. вул. На зборах вибрано новий уряд на 1939 рік: Ілія Гузар, предс.; Максим Савицький, заст.; д-р Семен Немилуць, заст.; Петро Кучма, фін. секр.; Іван Галич, кас.; Микола Левкович, заст.; Теодор Гуляка, рек. секр.; контрол. книжок: Дмитро Чорноук, Михайло Нікіфорчик і Іван Михайлих Мельник; тресті: Григорій Прийма, Іван Зборовський і Михайло Олександр; бібліотекар: Михайло Олександр; секретар: Микола Паньків, Микола Добрянський, Василь Кіт, Марія Нікіфорчик, Марія Салоді і Дмитро Поліщук. — Теодор Гуляка, секр. рек., 602 E. 11th St.

ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. ДЖ. Місячні збори Бр. св. Івана Христителя, від. 270, відбулися в неділю, 15. січня, в 2. годині пополудні, в У. Н. Домі, 181-183 Фліт ул. Приситилися члени і члениці свої місячні неможливості, а довших членів проситися сплатувати свої заборгованості. На річних зборах 1. січня р. в. брато той самий уряд, що був у минулому році. В справах братства і відділу проситися завадитися на адресу секретаря: Михайло Баран, 27 Spruce St., Jersey City, N. J.

КОТОВИЛ, ПА. Річні збори Тов. Богдана Хмельницького, від. 248, відбулися в неділю, 15. січня, в годині 1. бо на попередні збори члени не зійшлися. Отже проситися члени прибувати як один, бо буде вибір уряду на 1939 рік. — М. Пик, предс.; В. Чернецький, кас.; П. Турчин, секр.

СЕРІНТ КЛЕР, ПА. Річний мітинг Бр. св. Кирила й Методія, від. 31, відбувся в неділю, 15. січня, в галі церковній, в годині 12. Довгожильні члени, старайтеся вирівняти свій довг. Хто не вирівняє, буде суспелюваний. — Іван Огарік, предс.; Михайло Томко, секр.

ГЕРІЗЛЕТОН, ПА. Річні збори Бр. св. Арх. Михайла, від. 85, відбулися в неділю, 15. січня, в 1. годині пополудні в Юніон Гал, Норт Вайомінг ул. Кожен член обов'язаний прийти на час і бути присутнім на зборах. Було справдовано фінансові і інші важкі справи. Члени, котрі не вирівняли своїх вкладів з минулого року, наражаються на суспелювання. — В. Шингула, предс.; Мих. Полівака, кас.; О. Костюк, секр.

На поході.

Вона: Не говори, Миколю, ввесь час на вітрі, бо буде тебе потім горло боліти.

Він: В такій разі то мені й вдома не вільно говорити, бо ти все „робити вітер“ з кожної дрібниці.

ПОСМЕРТНІ ВІСТІ

Дня 7. січня 1939. року помер в Перт Амбей, Нью Джерзі, ДАНИЛО ПЕТРИВ, довголітній член Тов. Зап. Січ, від. 155 У. Н. Союзу, в Перт Амбей.

Покійний походив з села Должан, повіт Рогатин. Був добрим Союзником і ширим українцем.

Похорон відбувся 11. січня при участі членів Від. 155, родили й приятелі. Тіліні останки підпорядковано до української гр.-кат. церкви, а потім на місце вічного спочинку. Вільна земля Вашингтона Нью-Йорку.

А. Ярчевський, секр.

Дня 30. грудня 1938. упокійся в Бозі в Джинет, Па.,

ВАСИЛЬ СЕНЧИШИН,

предсідник Братства св. Арх. Михайла, від. 41. У. Н. Союзу. Покійний був родом з Куніва, пов. Старий Самбір, Зах. України. До У. Н. Союзу вступив 28. лютого 1922. р. Проживав 58 і залишив після себе жону Марію і п'ятеро дітей, з яких троє померлих, а двоє наймолодших хлопців залишилися при матері.

Б. п. Василь був ширим українським патріотом і як такий завжди брав живу участь у народній роботі.

Похорон відбувся дня 1. січня 1939. з дому жалоби до укр. прав. церкви св. Арх. Михайла. Після похоронних відправ, довершених ввеч. о. Григорієм Хомицьким, тіліні останки зложено на вічний спочинок на парохіальній цвинтарі. Крім місцевого братства св. Арх. Михайла, від. 41. У. Н. С., в похороні взяло участь Братство У. Н. С. з Ренкін, Па., як рівнож члени Чорноморської Січ, сотні 6. з Ембридж, Па. і 28. з Джинет, Па., від проводом о. Миколая Венковського з Ембридж. Великий збір народу, який взяв участь в похороні, найбільше свідчать, як загальнолюбним і шанованим був бл. п. Василь Сенсишин.

Спочинвай в мирі, брате наш і друже, а ця амежанська земля нехай буде Тобі пером!

За уряд Бр. св. Арх. Михайла, від. 41. У. Н. С.:

Михайло Терпко, секр.

ЧЕМПІОН.

На кудкудакаючий й куркуряючий виставі дробу в Нью Йорку, на котрій виставлено понад 6,000 штук расових курей, качок, гусей і іншого домашнього птаства, дано першу нагороду когутів Купера з Ленсдейла, Па.

Хоче жити.

В Советах відбувається вже в зв'язку з граничними інцидентами на сході.
— Ванька, хочеш воювати?
— Очевидно, що так!
— І підеш, як охотник?
— Піду.
— А чому так спішишся на війну?
— Бо хочу трохи пожити.

BATES & ANDERSON
ПОХОРОННЕ ЗАВЕДЕННЯ
HUDSON, N. Y.

Католицький асистент

ТЕЛЕФОН: 172

ШИФКАРТИ

на найбільшій та найкращій кораблі на всі прогулянки і то до всіх країв. Виготовляємо всі документи, потрібні до поїздки — паспорт, віза, пермити, афідевіти, пенсії, і тому наші пасажери не мають клопотів в дорозі.

ДОЛЯРИ посліаємо до всіх країв ПОСПІШНО І ТЕЛЕГРАФІЧНО і виплачуємо на останній почті під повною гарантією. ПОМАГАЄМО нелегальним легалізуватися відповідно до нових законів. ПОЛАГОДЖУЄМО СТАРОКРАЄВІ СПРАВИ відповідно до теперішніх обов'язуючих законів в краю. Контракти, повноваження, акти даровизни, довідні скріпки і всі інші документи. Продаємо ДОМИ та річні бізнеси по дуже приступних цінах. Голосіться у всіх справах до нашого НОТАРІАЛЬНОГО БЮРО по сомні поради та ретельну обслугу.

S. KOWBASNIUK

277 R. 10th STREET, (між 1-ю і Евною А), NEW YORK, N. Y.

ЧИ ВИ ЧИТАЛИ
НАПЕРЕДОДНІ
ІСТОРІЧНА ПОВІСТЬ
В ДВОХ ТОМАХ

Написав

Остан П. Білозерський.

ЦІНА \$1.00.

в Книгарні „Свободи“

"СВОБОДА,"

81-83 Grand Street,

або P. O. Box 346,

Jersey City, N. J.

В КОЖДІЙ ГОДИНІ

У нашій званий ми придержуємося правила бути готовими в кожній хвили на кожний поклик. Потреба може приключитися в кожній хвили, і погребник повинен бути готовий кожній хвили, коли хтось зажадає його обслуги.

Тому то ми встановили собі строге правило, щоб бути готовими в кожному моменті, в день і в ночі, дати свою безпробовочну й успішну обслугу.

STEPHEN J. JEWUSIAK & SON
FUNERAL DIRECTORS

77 Morris St., Jersey City

Phone: Bergen 4-5989

34 E. 25 St., Bayonne

Phone: Bayonne 3-0540

Всі найкращі РОДИ ВУГЛЯ І КОКСУ для дому чи бізнесу В РОЧЕСТЕРІ, Нью Йорк, і околиці набувайте у фірми

УКР. ВУГЛЕВА СПІЛКА
271 MERRIMAC STREET.
Власники — всім відомі українські громадяни: J. PASTUCHYN, 271 Merrimac St. Phone: Stone 5000-L. M. SHEREMETA, 210 Bernard St. Phone: Stone 6309

ЛІК НА ШЛУНОК (Імпортований). Це справне ЄВРОПЕЙСЬКЕ природне средство рекомендують головні тми, що терплять на катар шлунка й кишку, нестерпність, снагу, здаття й гази. Ціна Один Долар. Замовлення шліть до: Mrs. GRETA LESKOVAR, 507 E. 73rd St., New York, N. Y.

Д-р С. ЧЕРНОВ
● Гострі й хронічні недуги чоловіків і жінок — Шкіра й кров.
● Аналіз крові для подорожних саїдства.
223 SECOND AVE., cor. 14th St., NEW YORK CITY, Room 14.
Gramercy 7-7697
Офісові години 10-8; неділя 11-2. Жінка-доктор до обслуги. X & флюороскоп.

БОЛІНІ

ранні на ногах, опухлі ноги, набряклі жиди, болячі ноги, флебіт (запалення жил), напухлі або болячі коліна чи істочки і ревматичні ноги успішно лікуємо новими європейськими методами без операції.

Офісові години: щоденно від 1 до 6 ввечері, в понеділки і четверги від 1 до 8:30 ввечері. Нема урядових годин у неділі.

Говоримо українською мовою.

Dr. L. A. BENLA

320 W. 86 St., New York City
Близько Бродвею.
ЄВРОПЕЙСЬКА СПЕЦІАЛІСТ.

СИРАКОЗ, Н. Я. і ОКОЛИЦІ
На випадок похорону в Вашій родині, як хочете чемної й чесної обслуги по приступних цінах, улаштеся до: JOHN F. GIMINSKI, Funeral Director, 1320 W. Genesee St., Syracuse, N.Y.

МИРОН ЛИТВИН

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Без ріжниць, як далеко поза Ньюарком. Вразі потреби телефонуйте до нас. Обслуга ширша і чесна. — Office:

383 MORRIS AVENUE, cor. Springfield Ave.

NEWARK, N. J.

Phone: Essex 3-5347

ІВАН БУНЬКО
Новий Український Удотейкер заряджує погребамі по ціні так низькій, як \$150. Обслуга найкраща.

JOHN BUNKO

Licensed Undertaker & Embalmer, 437 E. 8th St., NEW YORK CITY. Dignified funerals as low as \$150. Telephone: Gramercy 7-7661.

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

ЗАНИМАЄСЬ ПОХОРОНАМИ В БРОУК, БРОУКЛІН, NEW YORK І ОКОЛИЦЯХ

129 E. 7th STREET, NEW YORK, N. Y.

Tel.: Orchard 4-2568

BRANCH OFFICE & CHAPEL: 707 PROSPECT AVENUE (cor. E. 155 St.), BRONX, N. Y. Tel. Melrose 8-6577

В той час, коли Тарзан розмовляв зо своїми товаришами, Атан Том в укритті говорив з Магрю. Він розмахував руками і казався зо злости, що Магра перешкодила йому в убитті Тарзана, якого він уважав за Браена Грегора. „По що ти до біса це зробила?“ — питав він її. „Хіба ти залюблена в нього, чи що?“ „Можливо“, відповіла загадково Магра.

Том прискочив до неї і, киваючи перед нею пальцем, говорив: „Любов і бізнес не змішуються разом. Отож на другий раз тримай свою любов на увазі і не перешкожай моїй роботі. Бо коли ще раз зробиш щось дурне, то ти знаєш, що зрадинчик чекає“. Магрі пробіг по шкірі мороз. Вона знала, що Том не жартує. А також знала, що значить робити йому наперекір.

По короткій мовчанці вона ділово заговорила: „Забудьмо про це й вертаймося назад до нашої роботи. Нашим завданням є дістати від Браена мапу, яка завела нас до забороненого міста. Вони мають мапу. Але ми можемо схопити щось таке, за що вони ту мапу виміняють. Наприклад, ми моглиб схопити Гелену... Таск міг би це дуже добре виконати“.

В той спосіб та шайка уложила плян, щоб схопити Гелену, та за неї жадати мапи до столиці Атару. Гелена тимчасом безжурно йшла собі вулицями міста, не передбачаючи засідки. За нею слідкувала пара чорних хитрих очей Таска. Він мав приказ її схопити. Але він сам не знав добре, в котрім місці це найкраще зробити. Тому він слідкував за нею.